Májové touhy - Načas

Když v májovém slunci zamrzlé touhy roztají
chtěla by blízko na dosah touze tvé stát
ač láskou hoří v tvém srdci maliny nezrají
pevná zem pod nohou led co začíná tát

Slunce jež blýská se v čepeli nože se odráží
a ostří proniká srdcem a vytéká láva
vlak co ji vezl nenašel to správné nádraží
v doteku pohledu zkrocená je šelma dravá

RF: Proč ruka krátká a pět prstů k chycení nestačí
kluzký jak úhoř se vysmekáš z hladové dlaně
ač hlady klopýtáš toužíš po kořisti jinačí
a myška uniká pohledům lovící saně

Proč smutek v očích tak věrně tvé myšlenky provází
ač smíchem uhasí pláč co štěstí ti skýtá
za kliku bere věří že pancířem prorazí
zkusit to musí ač ví že odejde zbitá

Co nutí blázny rukama máchat a chtít se vznést
polapit ptáčka který jim v oblacích mizí
stojí na rozcestí dlážděných silnic a špatných cest
kus tvého srdce by měnila za zlato ryzí